

Pristatė knygą, su kuria saugu būti

KNYGŲ LENTYNA

Į Kupiškį vis dažniau užklysta prasmingi renginiai, gerais sumanymais su mumis dalijasi artimi kaimynai, šikart panevėžiečiai.

Ada DVARIONAITĖ

Panevėžio apskrities Gabrielės Petkevičaitės-Bitės viešoji biblioteka įgyvendina valstybės kultūros ir meno premijų laureatų kūrybos sklaidos projektą ir atveža knygos mylėtojams naujų knygų ir pripažintų kūrėjų.

Šiltą gegužės 20 dienos pavakarę Kupiškio viešojoje bibliotekoje surengtas susitikimas su Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureate Ramute Skučaitė, pristatyta nauja šiemet išleista poetės eilėraščių ir prozos knyga

Pristatyta nauja Ramutės Skučaitės knyga „Tik ištarti reikėjo“. Autorės nuotraukos

„Tik ištarti reikėjo“.

Salėje buvo šilta ne tik nuo gegužės kaitraus oro, klausytojų gausos, bet ir nuo žodžių, nuo kalbėjimo, nuo skaidrių spalvingų dekoracijų, nuo atvirumo. Svečius – poetę ir aktorių Gintarą Mikalauską – pristačiusi panevėžietė poetė Elvyra Pažemeckaitė skaitytojams fragmentiškai priminė Ramutės Skučaitės kūrybinę biografiją, įvertinimus ir valstybės apdovanojimus, pateikė ir savų įžvalgų apie skaidrų jos poetinį kalbėjimą. „Nauja R. Skučaitės knyga labai jauki, saugu su ja būti, norisi visur neštis, nes ten yra apie viską ir tinka kiekvienam“, – teigė E. Pažemeckaitė.

Aktorius G. Mikalauskas, pri-

Klausytojų prisirinko pilna bibliotekos salė.

statytas kaip virtuozas skaitovas ir oratorius, gausybės oficialių ir pramoginių, kultūros ir literatūros renginių vedėjas, papasakojo apie seną savo pažintį su kūrėja, apie susižavėjimą jos meile žodžiui, visada prasmingas ir muzikaliai ritmiškas eiles, kurių paprasčiausiai įkrenta į širdį, o tokias lengva skaityti.

Poetė R. Skučaitė pasidžiaugė auditorija: „Jūsų tiek daug, jūsų tokie šviesūs veidai, ačiū, kad čia atėjote, kad domitės, skaitote, branginate knygas.“

Kai kurie šventės dalyviai iš namų autografams parašyti atsinešė senų suskaiytų knygelių, kaip brangias relikvijas iš vaikystės. Poetė, tikėtina, nudžiugino tokia ištikimybė, juk su R. Skučaitės vaikiška poezija jau užaugo kelios kartos. Buvo galima įsigyti anksčiau išleistų poetės knygų vaikams ar suaugusiems, gauti autografų ne tik sau, bet ir skirtoms padovanoti

anūkams knygoms.

Didžiąją renginio dalį skambėjo tekstai, kuriuos įtaigiai skaitė pati poetė ir aktorius, salė nuščiuvusi klausėsi, plojo, stebėjosi ir džiaugėsi atpažįstama sklandžia poetine kalba. Kai kurie nekantraudami vartė naują knygą, ieškodami artimų vaizdinių. Kiti klausė, kam poetė skirtų pirmenybę – suaugusiųjų ar vaikų poezijai?

„Poezija yra viena“, – sakė kūrėja.

Ir skaitė paprastus žodžius, subėgančius į prasmingų minčių tėkmę: „Kaip pasiilgau nedaiktų! – / Laimingo skausmo. Praradimo. / Slėptų eilėraščių degimo, / Plyšių, užakti paliktų. / Bet – / Baigtas sugrįžimas, baigtas – / Jau nebėra pasiilgtų, / O vis dar šviečia tarp daiktų / Mamos apyrankė. – / Ne daiktas.“

Ir dar pats trumpiausias prozos tekstas: „Norėčiau tyliai alsuojančio vakaro ir mėlyno siūlo į naktį.“

Panevėžietė Elvyra Pažemeckaitė, poetė Ramutė Skučaitė, eiles skaitęs aktorius Gintaras Mikalauskas.